

Dodatek:

Nedalo mi to. Protože mě někdo požádal, abych alespoň naznačil pár bodů, které jsme při semináři zmínili a podle kterých by se mohl učitel (režisér) při tvorbě inscenaci řídit, sepsal jsem je a jako dodatek vám je nyní posílám.

Na co myslet při dramatizování a inscenování?

1. Režisér musí vědět, jakou myšlenku chce prostřednictvím divadla sdělit.
2. Na **divadlo** by se měl **divák dívat** a ne ho jen se zavřenýma očima poslouchat.
3. Dobře se dramatizují (převádějí do jednání) dramatické (jednací) situace (situace je TEDĚ a TADY). Špatně budu převádět: „za devatero horami“, dobře na jevišti převedu: „já ti pomohu chytit rybu a ty mi ukážeš, kudy vede cesta...“
4. K tomu, aby se mohl divák dívat, tak byste jednotlivé situace měli co nejvíce převést do pohybu (do akce).
5. Divadlo s dětmi by mohlo být „nafukovací“ – jednu postavu může hrát i více dětí.
6. Ved'te herce k myšlence: „Nech vyniknout druhého.“
7. Ideální je, když vše vyjádříte hraním, než jen povídáním a mnoha kreslenými kulisami.
8. Na jevišti by měla být jen taková rekvizita, se kterou se hraje (na hodiny se během představení musí někdo podívat).
9. Nehrajte bez přípravy (ty tam něco řekneš...), všechno si vyzkoušejte předem. To je nejlepší lék proti trémě.
10. Je nutné, aby se děti na jevišti vnímaly.
11. A je jasné, že i v divadle platí, že méně je někdy více.

A ještě mě napadlo: Jestli chcete vidět moji inscenaci – byť nastudovanou jiným režisérem a hodně daleko (až v Havířově), pak se podívejte sem: „Červená Karkulka“. <http://spstv.zona24.cz/video/cervena-karkulka-repriza-956> Takhle nějak podobně jsem tu inscenaci udělal se studenty v Berouně.

Mějte se hezky,

Roman Musil